

[**PANDROW** *sb m*

pandrow, panrow, pamrow.

-a-, -ã-; o *jasne*.

sg *N* pandrow. ◇ *A* pãmrowiã. ◇ *I* pamrowiem.

Sł stp, Cn notuje, Linde także XVII w. (z Cn).

*Robak lęgnący się w pożywieniu; vermis Cn: Gurgulio {(panrow)} Glosy II nr 64/22; to są węzy troište/ to iest gdy trzy węzy mośiãdzowe łpołu zwiãzã á ná nich rákowã łzyię abo pamrowia/ albo iakã glihtë wielkã nátrozã *Cresc 1571 647; OczkoPrzymiot 562.**

*Szereg: »pandrow ani czerw«: Bowiem gdzie wiatr nie dochodzi/ tam się nie zálęze pándrow/ áni też czerw żaden. *Cresc 1571 153 (Linde).**

Cf PANDR

KW